

skal kunne bryde ind i private ejendomme uden retskendelse.

Dansk Folkeparti håber og forventer naturligvis også, at både Venstre og De Konservative vil stemme for disse ændringsforslag. Vi ved jo, at Venstre med fru Birthe Rønn Hornbech i spidsen med flyvende faner og store ord taler varmt for borgernes retssikkerhed på dette område. Jeg håber da ikke, at partiet lider under en form for politisk personlighedsspaltning i dette vigtige spørgsmål. Venstre ved vi jo hvor vi har – eller ved vi?

Ligeledes erindrer jeg – og nu må man korrekte mig, hvis det ikke er korrekt, hvad jeg siger – at fru Henriette Kjær her fra Folketingets talerstol for ca. 14 dage siden, vist i forbindelse med lovforslag nr. L 182 med hensyn til aflæsning af vandmålere, satte alt ind på at få ændret lovforslaget, således at der skulle foreligge en retskendelse ved krav om tvangsadgang til privat ejendom. Jeg mener også at vide, at miljøministeren lovede at ændre forslaget, således at der nu skal foreligge en retskendelse, før man kan få adgang.

Jeg regner derfor selvfølgelig med, at også De Konservative vil støtte Dansk Folkepartis ændringsforslag.

Helga Moos (V):

Det er jo sådan, at vi må skelne mellem, om det handler om private mennesker eller det handler om det kollektive rum. Varmeforsyningsloven gælder kollektive varmforsyningsanlæg, hvor Energitilsynet er udpeget til at være forbrugernes garant for, at gældende lov overholdes. Lovens ordlyd »uden retskendelse mod behørig legitimation« kan derfor tages til efterretning af Venstre.

Det er jo sådan, at vi f.eks. udpeger embedslægen til at føre tilsyn med plejehjem, men han skal da ikke møde op med retskendelse, hver gang han skal føre tilsyn, og vi udpeger kommunale myndigheder til at føre tilsyn med selvejende børneinstitutioner, men de skal ikke møde op med en retskendelse for at kunne føre det tilsyn, som vi udpeger dem til at føre. Derfor vælger vi at sige, at vi tager det til efterretning, men vi har sandelig tænkt over, hvad det er, vi gør.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg er da meget glad for, at Venstre har tænkt over det. Det viser da, at man trods alt måske

ikke lider af den politiske personlighedsspaltning, som jeg talte om, men jeg vil alligevel sige, at det for Dansk Folkeparti stadig væk er en hjertesag og stadig væk har noget med grundloven og har noget med frivillighed eller ikke frivillighed med hensyn til adgang til de lokaler, man nu engang ejer, at gøre. Det har noget med den private ejendomsret at gøre, og der står jo her i L 240, at Energitilsynet mod behørig legitimation kan få adgang til anlæg og lokaler på stedet og gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, og hvis ikke det kan lade sig gøre, så kan man bare tage politiet til hjælp.

Det ændrer altså ikke på vores opfattelse af, at det godt kan være svært at leve i et retssamfund, men selv om det er svært, så ønsker Dansk Folkeparti altså at leve i dette retssamfund med alle de besværligheder, der hører til.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Vi skelner klart mellem, om det er en privat ejendom eller et offentligt rum, og hvis borgerne overhovedet skal have en retssikkerhed, så er det altså væsentligt, at de, som vi udpeger til at føre tilsyn på vores vegne, har adgang til at kunne føre det tilsyn, vi giver dem som opgave. Vi skal ikke opbygge en retskendelsesindustri på de områder, hvor det hele foregår i det offentlige rum.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil da gerne høre fru Helga Moos om, hvad det er en retskendelsesindustri, der tales om. Man kan indgå frivillige aftaler, men fru Helga Moos skal da ikke komme og fortælle mig, at når man har indgået frivillige aftaler, så siger man lige pludselig: Nu må I søreme ikke komme ind. Det er da i yderst, yderst sjældne tilfælde, og i de sjældne tilfælde synes jeg godt at man kan gå hen om hjørnet og hente en retskendelse. Er det et retssamfund, eller er det ikke?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 12 stemte for, 94 imod.